deze stof dient in de bepalingen betreffende olijfolie te worden ondergebracht.

2.4. *Artikel 1.4 b)*

2.4.1. Dit lijkt aanvaardbaar, op wellicht één punt na: dichloormethaan wordt gebruikt om bijzondere aromatische extracten uit met name de bast van de kassie- en van de kaneelboom, vanillestokjes en tonkabonen te extraheren. De jaarlijkse produktie van deze extracten is echter erg laag, en er zou ruim tienduizend keer minder dichloormethaan in de levensmiddelen achterblijven dan in cafeïnevrije thee en koffie. Tenzij het SCF bezwaar aantekent, mogen residuen van deze stof daarom voorkomen zolang de huidige detectiegrens van 50 µg/kg in het eindprodukt in consumptievorm niet wordt overschreden.

Gedaan te Brussel, 26 mei 1992.

2.5. *Artikel 1.4 c)*

2.5.1. Cyclohexaan, één van de in deel III voorkomende extractiemiddelen, wordt geschrapt omdat het SCF niet tijdig over geschikte gebruiksveiligheidstests kon beschikken. Het Comité betreurt dat de industrie zo laat op de vraag van het SCF heeft gereageerd.

2.5.2. Dit extractiemiddel wordt speciaal gebruikt voor de produktie van een zeer beperkt aantal aroma's. Het Comité heeft vernomen dat de industrie en het SCF onlangs overeenstemming over een testprocedure hebben bereikt; het SCF zal in 1992 gebruiksveiligheidstests uitvoeren. Het gebruik van cyclohexaan moet daarom in 1992 toegestaan blijven, en daarna alléén als het SCF de resultaten van de tests aanvaardbaar acht.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité

Michael GEUENICH

Advies over het voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad tot vaststelling van communautaire procedures inzake verontreinigingen in levensmiddelen [1]

(92/C 223/08)

De Raad heeft op 2 maart 1992 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 100 A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het voornoemde voorstel.

De Afdeling voor milieu, volksgezondheid en consumentenvraagstukken, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 5 mei 1992 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Gardner.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 297e Zitting (vergadering van 26 mei 1992) het volgende advies uitgebracht, dat met algemene stemmen is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. Met contaminanten in levensmiddelen worden verontreinigingen bedoeld die in het algemeen in het milieu aanwezig zijn en in levensmiddelen terechtkomen zonder met opzet hieraan te worden toegevoegd. Bij contaminanten kan het gaan om agentia als zware metalen (lood, koper, enz.) die van nature in de bodem voorkomen, radioactieve straling van mineralen in diepere aardlagen, giftige schimmels (mycotoxinen), en polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) die uit rook afkomstig zijn.

1.2. Contaminanten in levensmiddelen zijn er altijd al geweest, maar de aard ervan verandert steeds. Vroeger vormde bijvoorbeeld de verontreiniging van water door loden buizen een groot probleem. Tegenwoordig zijn er veel problemen met nitraten. Bovendien kunnen contaminanten de laatste jaren m.b.v. geavanceerde technieken worden opgespoord, terwijl dit vroeger niet mogelijk was. Regelgeving is alleen noodzakelijk als het om toxicologisch significante hoeveelheden gaat. Ieder land kent op dit terrein weer andere voorschriften, die vaak een historische achtergrond hebben. Het Comité is het ermee eens dat harmonisatie met het oog op de komende interne markt dus noodzakelijk is.

[1] PB nr. C 57 van 4. 3. 1992, blz. 11.

2. Algemene opmerkingen

Het voorstel heeft betrekking op contaminanten in toxicologisch onaanvaardbaar geachte hoeveelheden, en het bevat ten aanzien hiervan voorschriften welke door het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding (SCF) zijn aanbevolen. Het berust dus op een feitelijke, voor alle Lid-Staten transparante benadering; om deze reden hecht het Comité — behoudens enkele bijzondere opmerkingen — zijn goedkeuring aan het voorstel.

3. Bijzondere opmerkingen

3.1. *Artikel 3, lid 3*

Deze bepaling veronderstelt dat er altijd een enkele referentiemethode voor analyse is. In veel gevallen kent men niet één, maar verschillende gelijkwaardige methoden (vaak afhankelijk van de beschikbare middelen en uitrusting). De tekst na het tweede en het derde streepje dient daarom als volgt te worden gewijzigd:

„— grenswaarden voor analytische opsporing die door middel van algemeen beschikbare methoden kunnen worden vastgesteld,

— een verwijzing naar één of meer methode(n) voor monsterneming en analyse."

3.1.1. Ter wille van de uniformiteit dient te worden voorzien in een lijst van toegestane methoden. Dit dient te geschieden via de in artikel 8 genoemde procedure, en er dient zoveel mogelijk gebruik te worden gemaakt van bestaande en geteste methoden, zoals methoden van de AOAC (vereniging van officiële chemische analisten), de ISO (Internationale Organisatie voor normalisatie), enz.

3.2. *Artikel 6, lid 2*

Om voor transparantie te zorgen en te voorkomen dat er eventueel secundaire belemmeringen voor het intracommunautaire handelsverkeer ontstaan, zou aan het einde van de zin het volgende moeten worden toegevoegd:

„na zo nodig overeenkomstig het bepaalde in artikel 5 te hebben gehandeld."

3.3. *Artikel 8*

Overeenkomstig de bepalingen van dit artikel zou een raadgevend comité worden opgericht, dat zo nodig gedetailleerde bepalingen uitwerkt. Dit zou een regelingencomité moeten zijn.

Gedaan te Brussel, 26 mei 1992.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité

Michael GEUENICH